

بررسی تغییرات فعالیت آنزیم‌های آلفا آمیلاز، تریپسین و لیپاز در ماهی سفیدک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*)

- **حسینعلی شیبک:** گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه زابل، صندوق پستی: ۹۸۶۱۵-۵۳۸
- **مصطفی غفاری:** گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی و پژوهشکده تالاب بین‌المللی هامون، دانشگاه زابل، صندوق پستی: ۹۸۶۱۵-۵۳۸
- **احمد قرایی*:** گروه شیلات، دانشکده علوم دریایی، دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار، صندوق پستی: ۹۹۷۱۷-۵۶۴۹۹
- **مهدی جهانتیغ:** گروه پاتولوژی، پژوهشکده دام‌های خاص، دانشگاه زابل، صندوق پستی: ۹۸۶۱۵-۵۳۸
- **ساحل پاکزاد توچایی:** پژوهشکده تالاب بین‌المللی هامون، دانشگاه زابل، صندوق پستی: ۹۸۶۱۵-۵۳۸

تاریخ دریافت: فروردین ۱۳۹۳ تاریخ پذیرش: تیر ۱۳۹۳

چکیده

در تحقیق حاضر به منظور سنجش فعالیت آنزیم‌های گوارشی از ۱۲ عدد ماهی سفیدک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*) در قالب ۴ گروه (۳ عدد ماهی در هر گروه) با متوسط وزن $141/6 \pm 6/3$ ، $209/5 \pm 2/63$ ، $263/1 \pm 9/6$ و $326/15 \pm 26/9$ گرم استفاده شد. با توجه به تفاوت فعالیت آنزیم‌های گوارشی در طول روده، سنجش آنزیم‌های گوارشی آلفا آمیلاز، تریپسین و لیپاز در سه بخش قدامی، میانی و خلفی روده انجام شد. نتایج نشان داد که در بین آنزیم‌های مورد بررسی، آنزیم آلفا آمیلاز بیش‌ترین میزان فعالیت را دارا می‌باشد. بیش‌ترین میزان فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز در بخش میانی روده ثبت شد و بین بخش‌های مختلف روده اختلاف معنی‌داری در میزان فعالیت این آنزیم مشاهده شد ($p < 0/05$). هم‌چنین بیش‌ترین میزان فعالیت آنزیم‌های تریپسین و لیپاز در بخش قدامی روده به‌دست آمد و بین فعالیت هر دو آنزیم در بخش قدامی و میانی اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($p > 0/05$). به‌طور کلی با افزایش وزن ماهی میزان فعالیت آنزیم‌های مورد بررسی افزایش یافته بود. به‌نظر می‌رسد با توجه به فعالیت بیش‌تر آنزیم آلفا آمیلاز تهیه جیره‌های غذایی بر پایه کربوهیدرات‌ها بتواند به‌عنوان جیره غذایی مناسب برای ماهی سفیدک سیستان باشد.

کلمات کلیدی: ماهی سفیدک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*)، آنزیم آلفا آمیلاز، آنزیم تریپسین، آنزیم لیپاز

مقدمه

آگاهی از الگوی آنزیم‌های گوارشی می‌تواند به درک توانایی یک گونه در استفاده از مواد غذایی مختلف کمک کند (Kock و Hofer، ۱۹۸۹). رفتار آنزیم‌های گوارشی در ماهیان استخوانی مشابه سایر مهره‌داران می‌باشد (Fernandez و همکاران، ۲۰۰۱؛ Stevens و Hume، ۱۹۹۵). بنابراین ارزیابی فعالیت آنزیم‌های گوارشی در گونه‌های پرورشی می‌تواند در انتخاب اجزاء جیره غذایی مفید واقع شود (Pan و Lan، ۱۹۹۹). در این بین تعیین فعالیت‌های آنزیمی ویژه (پروتازها، کربوهیدرازها و لیپاز) می‌تواند اطلاعات مهمی در خصوص توانایی هضم و راندمان هر گونه پرورشی در خصوص ترکیبات غذایی مختلف فراهم نماید (Caruso و همکاران، ۲۰۰۹). توانایی یک ماهی برای هضم و جذب مواد غذایی به‌حضور و کیفیت آنزیم‌های گوارشی بستگی دارد (Devaraj و Seenappa، ۱۹۹۵). عوامل متعددی بر فعالیت آنزیم‌های گوارشی تاثیرگذار هستند که از جمله می‌توان به سن (Kuzmina، ۱۹۹۶)، نوع تغذیه (Jonase و همکاران، ۱۹۸۳)، ترکیب غذا (Deguara و همکاران، ۲۰۰۳)، فصل و دمای سازگاری گونه مورد نظر (Lunstedt و همکاران، ۲۰۰۴) اشاره نمود. علاوه بر آن میزان فعالیت آنزیم‌های گوارشی با توجه به نوع رژیم غذایی (از پلانکتون‌خواری تا شکارچی و بنتوزخواری) تغییر می‌کند (Kuzmina، ۱۹۹۶). کپورماهیان بزرگ‌ترین خانواده رادر بین ماهیان تشکیل می‌دهند، به‌طوری‌که گونه‌های مختلف گیاه‌خوار، گوشت‌خوار، پوده‌خوار و همه‌چیزخوار در این خانواده یافت می‌شوند. رژیم‌های غذایی مختلف سبب شده‌است که دستگاه گوارش آن‌ها نیز دستخوش تغییراتی شود. کپورماهیان فاقد معده بوده و بخش اعظم هضم و جذب مواد غذایی در روده آن‌ها انجام می‌شود که این امر سبب شده‌است که ساختار روده آن‌ها با توجه به تنوع وسیع عادات غذایی بسیار متغیر باشد (ستاری، ۱۳۸۵). ماهیان گیاه‌خوار معمولاً دارای روده بزرگ‌تر نسبت به ماهیان گوشت‌خوار بوده و دارای پروفیل آنزیمی سازش یافته با غالبیت کربوهیدرازها بوده که اجازه می‌دهد پلی‌ساکاریدها را تجزیه کنند و در مقابل آن گوشت‌خواران، روده کوتاه با سطوح بالایی از پروتازها در مقایسه با گیاه‌خواران هستند و در روده آن‌ها آمیلازها و لیپازها فعالیت به‌مراتب کم‌تری دارند (Hidalgo و همکاران، ۱۹۹۹؛ Seixá Filho و همکاران، ۱۹۹۹؛ Chakrabarti و همکاران، ۱۹۹۵). ماهی سفیدک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*) از خانواده کپورماهیان بوده (Nelson، ۱۹۷۶) و بومی منطقه سیستان می‌باشد. در سال‌های

اخیر تکثیرمصنوعی آن جهت بازسازی ذخایر طبیعی و نیز معرفی به فعالیت‌های آبی‌پروری انجام شده است (Gharei و همکاران، ۲۰۱۰). بنابراین هدف از این تحقیق تعیین نرماتیو و بررسی تغییرات فعالیت آنزیم‌های آلفا آمیلاز، تریپسین و لیپاز در دستگاه گوارش گونه ماهی سفیدک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*) به‌منظور بهبود شرایط تغذیه‌ای آن در شرایط پرورشی می‌باشد.

مواد و روش‌ها

به‌منظور بررسی فعالیت آنزیم‌های گوارشی آلفا آمیلاز، تریپسین و لیپاز، تعداد ۱۲ عدد ماهی سفیدک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*) (با متوسط وزن $141/6 \pm 6/3$ ، $209/5 \pm 2/63$ ، $263/1 \pm 9/6$ و $226/15 \pm 26/9$ گرم و به‌ترتیب با طول استاندارد $22/4 \pm 1/2$ ، $24/05 \pm 0/77$ ، $24/8 \pm 0/49$ و $27/5 \pm 2/1$ سانتی‌متر) در پائیز و زمستان سال ۱۳۹۱ از مخازن چاه‌نیمه‌های سیستان واقع در شهرستان زهک (طول جغرافیایی ۴۱ درجه و ۶۱ دقیقه شرقی و ۳۰ درجه و ۵۴ دقیقه شمالی) در استان سیستان و بلوچستان صید و به مرکز تکثیر و بازسازی ذخایر ماهی بومی زهک منتقل شدند. ماهیان مورد نظر به‌مدت ۴۸ ساعت در مخازن حاوی آب تازه تحت هوادهی به‌منظور تخلیه محتویات لوله گوارش‌شان نگهداری شدند (Tripathi و Das، ۱۹۹۱). سپس به‌منظور کالبد گشایی، این ماهیان با استفاده از عصاره گل میخک، بی‌هوش و سریعاً در مجاورت یخ (به‌منظور به‌حداقل رساندن فعالیت آنزیمی) از قسمت‌های مختلف روده آن‌ها نمونه‌برداری انجام شد (Deguara و همکاران، ۲۰۰۳). به‌طوری‌که روده نمونه‌های ماهی به‌دقت جدا شده و پس از تقسیم به سه بخش قدامی، میانی و خلفی به‌صورت طولی برش داده شده و به‌منظور حذف محتویات باقی‌مانده در روده با آب مقطر سرد به‌خوبی شسته شدند (Chong و همکاران، ۲۰۰۲). نمونه‌های تهیه شده بلافاصله در ازت مایع قرار داده شدند و به آزمایشگاه پژوهشکده تالاب بین‌المللی هامون منتقل و سپس در فریزر ۸۰- درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. در شرایط آزمایشگاه نمونه‌ها انجمادزایی و توزین شدند و هر یک از نمونه‌ها با نسبت وزنی به حجمی (w/v) ۱ به ۱۰ با بافر Tris-HCl ۰/۰۵ مولار توسط هموژنایزر (مدل IKA T10 basic) در ULTRATURRAX ساخت کشور آلمان در کنار یخ در سه بازه زمانی ۳۰ ثانیه‌ای با سرعت ۶۰۰۰ دور در دقیقه همگن گردیدند. سوسپانسیون حاصله با استفاده از سانتریفیوژ یخچال‌دار

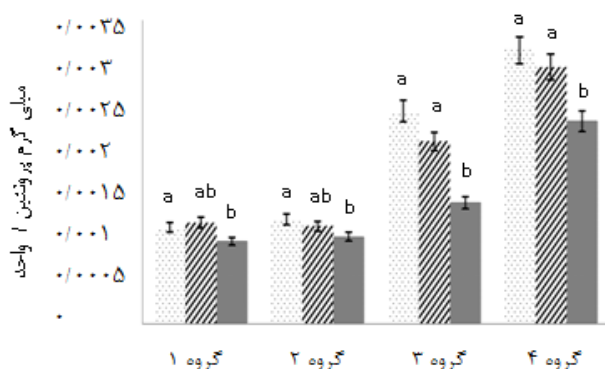

بیشترین میزان فعالیت را در این ماهی در بخش میانی روده به خود اختصاص داده و فعالیت این آنزیم در بخش‌های مختلف روده نیز دارای اختلاف معنی‌داری است ($p < 0/05$) (شکل ۱). از طرفی بررسی فعالیت آنزیم تریپسین نشان داد که بیشترین میزان فعالیت این آنزیم در بخش قدامی روده بوده و همچنین فعالیت آن بین بخش قدامی و میانی اختلاف معنی‌داری به دست نیامد ($p > 0/05$) ولی بین بخش قدامی و میانی با بخش خلفی اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($p < 0/05$). آنالیز داده‌ها هم‌چنین نشان داد که فعالیت آنزیم تریپسین با افزایش وزن متغیر بوده و روند افزایشی را همراه با افزایش وزن نشان می‌دهد (شکل ۲). در مورد آنزیم لیپاز نیز مشخص شد که بیشترین میزان فعالیت این آنزیم در بخش قدامی روده است. ولی بین بخش قدامی و میانی با بخش خلفی در میزان فعالیت این آنزیم اختلاف معنی‌داری مشاهده شد ($p < 0/05$) (شکل ۳). به‌طور کلی با افزایش وزن بدن میزان فعالیت هر سه آنزیم مورد بررسی افزایش یافته بود.

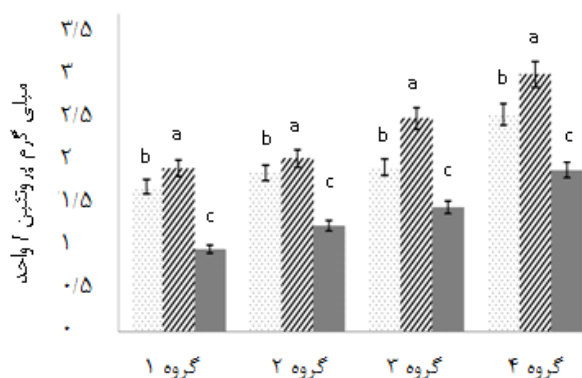
(مدل EPPENDORF 5810 R) با سرعت ۹۴۰۰ دور در دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد و طی ۴ دقیقه سانتریفیوژ شدند. بعد از پایان سانتریفیوژ، بخش رویی حاصله جدا شده و در ویال‌های ۲۰۰ میکرولیتری در فریزر ۸۰- درجه سانتی‌گراد تا زمان انجام مطالعات آنزیمی نگه‌داری شدند. برای سنجش آنزیم آلفا آمیلاز از روش Bernfeld (۱۹۵۱)، آنزیم تریپسین از روش Erlanger و همکاران (۱۹۶۱) و لیپاز از روش Worthington (۱۹۹۱) استفاده شد. هم‌چنین پروتئین محلول در بافت روده با روش Lowry و همکاران (۱۹۵۱) و از آلبومین سرم گاوی (BSA) به‌عنوان استاندارد (۱ میلی‌گرم در میلی‌لیتر) استفاده شد. تمامی ارزیابی‌ها در ۳ تکرار انجام پذیرفت. برای مقایسه فعالیت آنزیمی در بخش‌های مختلف روده از نرم‌افزار SPSS و پیرایش ۱۶ و برای رسم نمودارها از نرم‌افزار EXCEL و برای تعیین معنی‌دار بودن اختلاف میزان فعالیت آنزیم‌ها در گروه‌های وزنی مختلف از تجزیه واریانس یک‌طرفه (ANOVA) استفاده شد و در صورت وجود اختلاف، میانگین‌ها با آزمون دانکن در سطح معنی‌داری ۵ درصد مقایسه گردیدند.

نتایج

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که در بین سه آنزیم مورد بررسی (آلفا آمیلاز، تریپسین و لیپاز) آنزیم آلفا آمیلاز

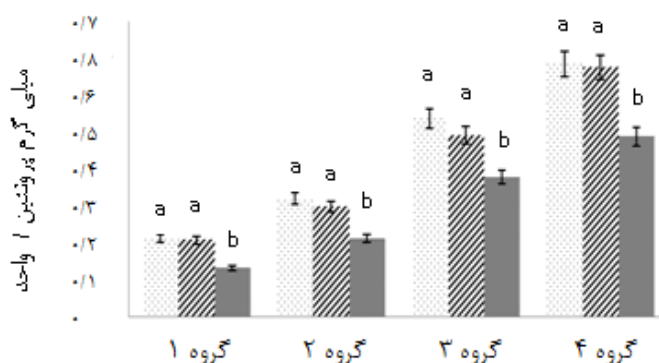
شکل ۲: فعالیت آنزیم تریپسین در بخش‌های مختلف روده ماهی سفیدک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*) در وزن‌های مختلف

شکل ۱: نمودار فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز در بخش‌های مختلف روده ماهی سفیدک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*) در وزن‌های مختلف

گروه‌های وزنی به‌ترتیب دارای وزن متوسط ۱۴۱/۶±۶/۳، ۲۰۹/۵۵±۲/۶۳، ۲۶۲/۱±۹/۶، ۲۲۶/۱۵±۲۶/۹ گرم می‌باشند. در هر گروه وزنی حروف غیرمشابه دارای اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد می‌باشد (قدامی (دotted)، میانی (diagonal lines)، خلفی (solid))

شکل ۳: فعالیت آنزیم لیپاز در بخش‌های مختلف روده ماهی سفیدک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*) در وزن‌های مختلف

گروه‌های وزنی به ترتیب دارای وزن متوسط $141/6 \pm 6/3$ ، $209/55 \pm 2/63$ ، $263/1 \pm 9/6$ ، $326/15 \pm 26/9$ گرم می‌باشند. در هر گروه وزنی حروف غیرمشابه دارای اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد می‌باشد (قدامی)، میانی، خلفی).

بحث

ماهیان مختلف دارای رژیم‌های غذایی متفاوتی بوده که براساس رژیم غذایی آن‌ها ساختار لوله گوارش و پروفیل آنزیمی آن‌ها دستخوش تغییرات می‌شود. ماهی سفیدک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*) جزء کپورماهیان (Nelson, 1976) همه‌چیزخوار (رضوانی‌گیل‌کلایی، ۱۳۹۰) و فاقد معده می‌باشد. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که از بین سه آنزیم آلفا آمیلاز، تریپسین و لیپاز، بیش‌ترین میزان فعالیت در روده این ماهی متعلق به آنزیم آلفا آمیلاز می‌باشد. این یافته با یافته‌های Chakrabarti و همکاران (۱۹۹۵) و Hidalgo و همکاران (۱۹۹۹) در مورد کپورماهیان مطابقت دارد.

منابع آنزیمی در روده شامل لوزالمعده، کیسه شنا، غذای خورده شده و فلور باکتریایی روده می‌باشد (Smith, 1989) که در این بین لوزالمعده نقش مهمی را در تولید آنزیم‌ها ایفا می‌نماید (Jobling, 1995). میزان فعالیت یک آنزیم در روده به‌میزان سوبسترای موجود و در دسترس روده می‌باشد (Gruzdokov و همکاران، ۱۹۸۱). همان‌گونه که نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد میزان فعالیت آنزیم‌های مورد بررسی در بخش‌های مختلف روده باهم متفاوت می‌باشند. نتایج نشان داد که بیش‌ترین میزان فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز در بخش میانی روده و تریپسین و لیپاز در بخش قدامی روده می‌باشد. تحقیقات نشان داده است که فعالیت آنزیم‌های آمیلاز و تریپسین در بخش خلفی روده در بسیاری از تاکسون‌های کپورماهیان کاهش می‌یابد (Chakrabarti و همکاران، ۱۹۹۵؛ Das و Tripathi، ۱۹۹۱؛ Hofer، ۱۹۸۲). Tengjaroenkul و همکاران (۲۰۰۰) مطالعه‌ای را بر روی فعالیت

آنزیم‌های گوارشی ماهی تیلاپیای نیل (*Oreochromis niloticus*) انجام دادند. نتایج آن‌ها نشان داد که بیش‌ترین میزان فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز در بخش میانی روده تمرکز یافته که با نتایج به‌دست آمده از تحقیق حاضر مشابهت دارد. مطالعات انجام شده بر روی سایر ماهیان (Namulawa و همکاران، ۲۰۱۳؛ Saraquete و همکاران، ۱۹۹۳؛ Palanisamy، ۱۹۹۰؛ Cockson و Bourne، ۱۹۷۲) نشان داده است که بیش‌ترین میزان فعالیت تریپسین در بخش قدامی روده تمرکز یافته که با نتایج تحقیق حاضر مشابهت دارد. همان‌گونه که نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد بیش‌ترین میزان فعالیت آنزیم لیپاز در بخش قدامی روده تمرکز یافته که با نتایج به‌دست آمده توسط برخی محققین (Karimi و همکاران، ۲۰۱۰؛ Odedeyi و Fagbenro، ۲۰۱۰؛ Klahan و همکاران، ۲۰۰۹؛ Tengjaroenkul و همکاران، ۲۰۰۰) مشابهت دارد.

آنزیم‌های آمیلاز و تریپسین جزو آنزیم‌ها با منشاء لوزالمعده‌ای بوده و بنابراین در بخش قدامی روده ترشح می‌شوند. این مطلب این موضوع را قوت می‌بخشد که فعالیت این آنزیم‌ها در بخش خلفی روده به‌علت کاهش میزان سوبستراهای مورد نیاز آن‌ها و نیز شکسته شدن و باز جذب مجدد آنزیم‌ها (Clements و Raubenheimer، ۲۰۰۶؛ Hofer، ۱۹۸۲) و نیز کاهش تغییرات pH در طول ناحیه روده‌ای (Moriarty، ۱۹۷۳) می‌باشد. مطالعات نشان داده است که میزان فعالیت آنزیم لیپاز در بخش خلفی روده کپورماهیان مختلف (Chakrabarti و همکاران، ۱۹۹۵؛ Das و Tripathi، ۱۹۹۱) و دیگرماهیان همه‌چیزخوار نظیر *Dorosoma cepedianum* (Smooth و Findlay، ۲۰۰۰) و *Hypostomus plecostomus*

منابع

۱. رضوانی گیل کلایی، س.، ۱۳۹۰. بررسی و تکثیر و پرورش شیروتوراکس زارودنی تا وزن یک گرمی در استخرهای خاکی. موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۶۶ صفحه.
  ۲. ستاری، م.، ۱۳۸۵. ماهی شناسی. ۱. تشریح و فیزیولوژی. انتشارات حق شناس. ۶۶۲ صفحه
  3. Bernfeld, P., 1951. Amylase α and β . In: Methods in Enzymology. Edited by P Colowick and N O Kaplan. Academic Press. New York, USA. Vol. 26, pp: 715-723.
  4. Cara, J.B.; Moyano, F.J.; Cardenas, S.; Fernandez Diaz, C. and Yuffera, M., 2003. Assessment of digestive enzyme activities during larval development of white bream. Journal of Fish Biol. Vol. 63, pp: 48-58.
  5. Caruso, G.; Denaro, M.G. and Genoves, L., 2009. Digestive enzyme in some teleost species of interest for Mediterin Aquaculture. The Open Fish Science J. Vol. 2, pp: 74-86.
  6. Chakrabarti, I.; Gani, M.D.A.; Chaki, K.K.; Sur, R. and Misra, K.K., 1995. Digestive enzyme in 11 freshwater teleost fish species in relation to food habit and niche segregation. Comp Bio and Physiol. Vol. 112, pp: 167-177.
  7. Chong, A.S.C.; Hashim, R.; Chow Yang, L. and Ali, A.B., 2002. Partial characterization and activities of proetases from the digestive tract of discus fish (*Symphysodon aequifasciata*). Aquaculture. Vol. 203, pp: 321-333.
  8. Clements, K.D. and Raubenheimer, D., 2006. Feeding and nutrition. Edited by D.H. Evans and J.B. Calborne. 3rd Ed. The Physiology of Fishes, Claiborne. pp: 44-82.
  9. Cockson, A. and Bourne, D., 1972. Enzymes in the digestive tract of two species of euryhalin fish. Comp Bio and Physiol. Vol. 41, No. 4, pp: 715-718.
  10. Das, K.M. and Tripathi, S.D., 1991. Studies on the digestive enzymes of grass carp (*Ctenopharyngodon idella*). Aquaculture. Vol. 92, pp: 21-32.
  11. Deguara, S.; Jauncey, K. and Agius, C., 2003. Enzyme activities and pH variation in the digestive tract of gilthead seabream. Journal of Fish Biol. Vol. 62, pp: 1033-1043.
  12. Erlanger, B.; Kokowsky, N. and Cohen, W., 1961. The preparation and properties of two new chromogenic substrates of trypsin. Archives of Biochemistry and Biophi. Vol. 95, pp: 271-278.
  13. Fernandez, I.; Moyano, F.J.; Diaz, M. and Martinez, T., 2001. Characterization of α -amylase activity in five species of Mediterian sparid fish (Sparidae, Teleostei). Journal of Exp Marin Biol and Eco. Vol. 262, pp: 1-12.
  14. German, D.P., 2009. Do herbivorous minnows have pluge flow reactor guts? Evidence from digestive enzyme activities, gastrointestinal fermentation, and luminal nutrient concentration. Journal Com Physiol and Biochem. Vol. 179, pp: 759-771.
  15. Gharei, A.; Rahdari, A. and Ghaffari, M., 2010. *Schizothorax zarudnyi* as potential specie for aquaculture. Farming the water for people and food Conference. pp: 22-25.
  16. Gruzdkov, A.A.; Gusev, U.M. and Ugolev, A.M., 1981. The three compartmental enzyme of the entero
- (German, ۲۰۰۹) کاهش می یابد و همگی به نتایج مشابهی رسیده اند مبنی بر این که این آنزیم توسط لوزالمعده ترشح شده و شرایطی مشابه با آنزیم های آمیلاز و تریپسین دارد. فعالیت آنزیمی با افزایش وزن و سن ماهی به علت افزایش اندازه روده و ضخامت لایه موکوسی افزایش می یابد (Kuzmina, ۱۹۹۶؛ Kuzmina, ۱۹۸۴). نتایج نشان داد که میزان فعالیت آنزیم های مورد بررسی با افزایش اندازه ماهی دارای نوسان بوده ولی دارای روند افزایشی است که با یافته های Kuzmina (۱۹۹۶) بر روی فعالیت آنزیم آمیلاز بر روی ماهی کلمه (*Rutilus rutilus caspicus*) و Klahan و همکاران (۲۰۰۹) بر روی ماهی تیلاپپای نیل (*Oreochromis niloticus*) مشابهت دارد. مطالعات انجام شده نشان داده است که در ماهیان گوشت خوار با افزایش سن میزان فعالیت آنزیم های پروتئاز افزایش می یابد (Kuzmina و Skvortsova, ۲۰۰۳). بررسی های انجام شده نشان داده است که افزایش سن باعث افزایش فعالیت آنزیم لیپاز در ماهی سیم سفید (*Diplodus argus*) Cara و همکاران، (۲۰۰۳)، ماهیان جوان و بالغ کپور علفخوار (*Ctenopharyngodon idella*) Das و Tripathi (۱۹۹۱) و اردک ماهی (*Esox lusios*) Kuzmina (۱۹۹۶) می شود.
- نتایج این تحقیق نشان داد که در بین آنزیم های مورد بررسی (آلفا آمیلاز، تریپسین و لیپاز) در روده ماهی سفیدک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*)، آنزیم آلفا آمیلاز بیشترین میزان فعالیت را دارد. هم چنین بخش های قدامی و میانی روده مکان های اصلی هضم و جذب مواد غذایی توسط آنزیم های گوارشی در روده این ماهی هستند. از سوی دیگر مشخص شد که فعالیت آنزیم های گوارشی در اندازه های متفاوت ماهی سفیدک سیستان دارای نوسان بوده و با افزایش اندازه ماهی، فعالیت این آنزیم ها نیز افزایش می یابد.
- با توجه به فعالیت بیش تر آنزیم آلفا آمیلاز در مقایسه با آنزیم های تریپسین و لیپاز در این ماهی، به نظر می رسد تهیه جیره های غذایی بر پایه کربوهیدرات بتواند به عنوان یک جیره غذایی پایه برای تغذیه این ماهی مورد استفاده قرار گیرد. از سوی دیگر تفاوت فعالیت آنزیم های گوارشی در اندازه های مختلف می تواند برای انتخاب مواد غذایی مناسب جهت افزایش ظرفیت هضم و کاهش هزینه تولید در اندازه های متفاوت ماهی سفیدک سیستان مورد استفاده قرار گیرد.

33. Nelson, J.C., 2006. Fishes of the world. Edited by John Wiley and Sons. 4 th Ed. New York. 601 p
34. Nelson, J.S., 1976. Fishes of the word. Edited by John Wiley and sons. 3rd Ed. New York. 573 p.
35. Odedeyi, D.O. and Fagbenro, O.A., 2010. Feeding habits and digestive enzymes in the gut of *Mormyrus rume* (Osteichthyes: mormyridae). Tropical zoology. Vol. 23, pp: 75-89.
36. Palanisamy, K., 1990. Digestive enzyme complement of *Liza parisa* (Hamilton). Mangalor. Vol. 207, No. 4, pp: 145-148.
37. Saraquete, M.C.; Polo, A. and Gonzalez De Canales, M.L., 1993. A histochemical and immunohistochemical study of digestive enzymes and hormones during the larval development of the sea bream (*Sparus aurata*). The Histochemical Journal. Vol. 25, No.6, pp: 430-437.
38. Seenappa, D. and Devaraj, K.V., 1995. Effect of different level of protein, fat and carbohydrate on growth, feed utilization and body carcass composition of fingerlings in *Catla catla*. Aquaculture. Vol. 129, pp: 243-249.
39. Seixá Filho, J.T.; Oliveria, M.G.A.; Donzele, J.L.; Gomide, A.T.M. and Menin, E., 1999. Actividad amilaseém quimo de tre especies de peixes Telostei de aqua doce. Rev Brasil Zoot, Vol. 28, pp: 907-913.
40. Smith, L.S., 1980. Digestion in teleost fishes. In: Lectures presented at the FAO-UNDP Training urse in fish feeding technology. ACD ACDP/REP. Vol. 80, No. 11, pp: 3-17.
41. Smith, L.S., 1989. Digestive function in teleost fish. In Fish Nutrition. Edited by Halver. 2nd Ed. Sandiago, Academy press. pp: 331-421.
42. Smooth, J.C. and Findlay, R.H., 2000. Digestive enzyme and gut sufacant activity of detritivorous gizzard shad. *Canadian Journal of Fish and Aquatic Scie*. Vol. 57, pp: 1113-1119.
43. Stevens, C.E. and Hume, I.D., 1995. Comparative Physiology of the Vertebrate Digestive System. Press Syndicate of the University of Cambridge, Melbourne. 419 p.
44. Tengjaroenkul, B.; Smith, B.; Caceci, T. and Smith, S.A., 2000. Distribution of intestinal enzyme activities along the intestinal tract of cultured Nile tilapia, *Oreochromis niloticus*, Aquaculture. Vol. 18, No. 2, pp: 317-327.
45. Worthington, C.C., 1991. Worthington enzyme manual related biochemical. Edited by Frehold. 3rd Ed. New Jersey, USA. pp: 212-215.
17. Hidalgo, M.C.; Urea, E. and Sanz, A., 1999. Comparative study of digestive enzyme in fish with different nutritional habitus. Proteolytic and amylase activities. Aquaculture. Vol. 170, pp: 267-283.
18. Hofer, R., 1982. Protein digestion and proteolytic activity in the digestive tract of an omnivorous of an omnivorous cyprinid. Comparativ biochemistry and physiol. Vol. 72, pp: 55-63.
19. Hofer, R. and Kock, G., 1989. Methode of quantitative determination of digestive enzyme in fish larvea. Poiskie Archiwum Hydrobio. Vol. 36, pp: 439-441.
20. Jobling, M., 1995. Digestive and abruption. In: Environmental Biology of Fishes. Edited by Jobling. Chapman and Hall, London, England. pp: 175-210
21. Jonase, E.; Ragyanszki, M.; Olah, J. and Boros, L., 1983. Proteolytic digestive enzymes of carnivorous (*Silurus glanis*), Herbivorus (*Hypophthalmictys molitrix*) and the omnivore (*Cyprinus carpio*) fishes. Aquaculture. Vol. 30, pp: 145-154.
22. Karimi, I.; Noori, F.; Agh, N.; Moghaddam, A.; Chalechale, A.; You-sefi, M. and Dadyan, A., 2010. Distribution of lipase activity in selected tissues of rainbow trout (*Onchorhynchus mykiss*). Journal of applied Biol Sciences. Vol. 4, No. 1, pp: 33-40.
23. Klahan, R.; Areechon, N.; Younpundh, R. and Engkagul, A., 2009. Characterization and activity of digestive enzymes in different sizes of Nile Tilapia (*Oreochromis niloticus*). Kasetsart Journal. pp: 143-153.
24. Kuzmina, V.V., 1984. Relative enzyme activity of the intestinal lumen and mucosa. Journal of Ichthyo. Vol. 24, pp: 140-144.
25. Kuzmina, V.V., 1996. Influence of age on some digestive enzymes activity in some freshwater teleosts. Aquaculture. Vol. 148, No. 1, pp: 25-37.
26. Kuzmina, V.V. and Skvortsova, E.G., 2003. Contribution of dietary proteolytic enzyme to digestion processes of carnivorous fish. Journa l of Ichthyol. Vol. 43, No. 2, pp: 175-180.
27. Lan, C.C. and Pan, B.S., 1999. In vitro digestibility simulating the proteolysis of feed protein in the midgut gland of grass shrimp (*Penaeus monodon*). Aquaculture. Vol. 109, pp: 59-70.
28. Lowry, O.H.; Rosebrough, N.J.; Farr, A.L. and Randall, R.J., 1951. Protein measure with the folin phenol reagent. Journal of Biology and Chem, Vol. 193, pp: 265-275.
29. Lunstedt, L.M., Melo, J.F.B. and Moraes, G., 2004. Digestive enzymes and metabolic profile of *Pseudoplastisoma coruscans* (Teleostei: Siluriforms) in respons to diet composition. Comparative Bioche and Physi. VOL. 137, pp: 331-339.
30. Mondal, S.; Roy, T.; Sen, S.K. and Ray, A.K., 2008. Distribution of enzyme producing bacteria in the digestive tracts of some freshwater fish. Acta Ichthyologica ET Piscatoria. Vol. 38, No. 1, pp: 1-8.
31. Moriarty, D.J.W., 1973. The physiology of digestion of blu-green algae in the cichlid fish. Tilapia nilotica. Journal of Zoo. Vol. 171, pp: 25-39
32. Namulawa V.T.; Kato, C.D.; Rutiaisire, J.; Britz, p.J.; Beukes, N.; Pi Etschke, B.I. and Whiteley, C., 2013. Enzyme activity I the Nile perch gut: Implications to Nile Perch culture. International Journal of Fish and Aqua. Vol. 5, No. 9, pp: 221-228

